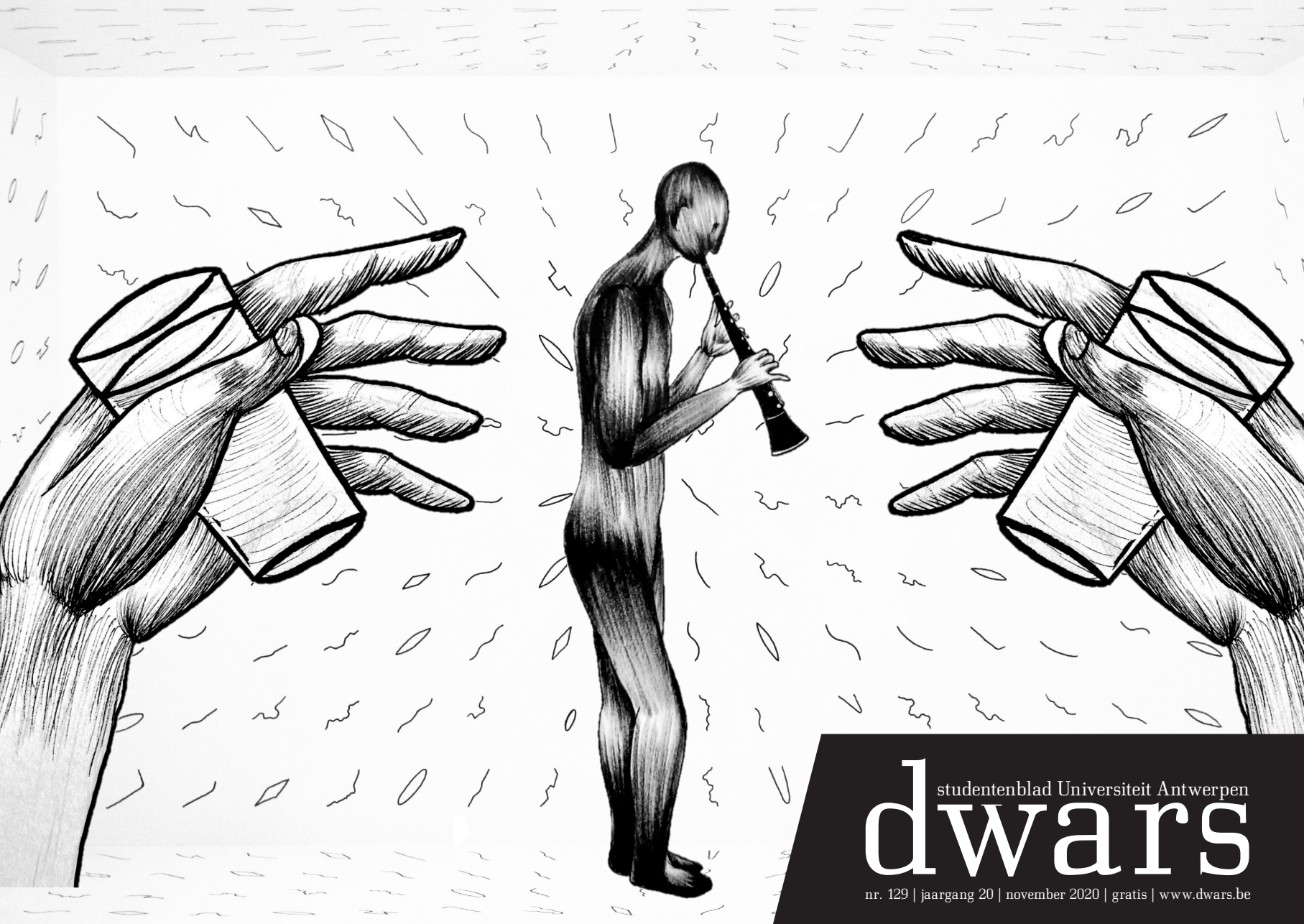

studentenblad Universiteit Antwerpen
dwars

nr. 129 | jaargang 20 | november 2020 | gratis | www.dwars.be

colofon

dwars is het studentenblad van Universiteit Antwerpen, gemaakt voor en door haar studenten. Het magazine verschijnt drie keer per semester en wordt gratis verdeeld op UAntwerpen-campusen Drie Eiken, Groenenborger, Middelheim en Stadscampus. Op www.dwars.be is bovendien wekelijks nieuwe content te vinden.

Dit nummer werd afgesloten op 15/09/2020. Vragen, opmerkingen en suggesties zijn van harte welkom, alsook lezersbrieven. Anonieme brieven komen echter niet in aanmerking. De redactie behoudt zich het recht ingezonden stukken in te korten of niet te plaatsen.

Oplage: 2.400 exemplaren. V.U. Tino Mourik, Prinsesstraat 16, 2000 Antwerpen

adverteren@dwars.be ■ contact@dwars.be ■ www.dwars.be

hoofdredacteur | Tino Mourik
adjunct-hoofdredacteurs | Margaux Albertijn ■ Matthias Van Laer ■ Tim Vermeiren

redactie | Gert Van Langendonck ■ Jana Scheers ■ Margaux Albertijn ■ Matthias Van Laer ■ Tim Vermeiren ■ Tino Mourik

eindredactie | Margaux Albertijn (verantwoordelijke) ■ Matthias Van Laer (verantwoordelijke) ■ Dominique Geschiere ■ Hanne Collette ■ Iris De Bondt ■ Lena Grondelaers ■ Maria Roudenko ■ Oscar Terryn ■ Sofie Terryn ■ Stein de Groof ■ Thomas Voet

beeld | Sophie Van Reeth (verantwoordelijke) ■ Hanne Collette ■ Jana Scheers ■ Joke De Wilde ■ Maria Roudenko ■ Orin D'hauwer ■ Witse Beyers

vormgeving | Maria Roudenko (verantwoordelijke) ■ Alex Noels ■ Margaux Albertijn ■ Matthias Van Laer ■ Tim Vermeiren

social media | Louise De Vliegere (verantwoordelijke) ■ Maureen Lambrechts

IT | Timothy Lemmens

PR | Maureen Lambrechts (verantwoordelijke)

drukkerij | Universitas

cover | Hanne Collette ■ Sophie Van Reeth

met dank aan | ASK-Stuwer ■ Green Office ■ De Mimosaurus ■ Mahara ■ PFK ■ Studentenraad ■ Studentenharmonie ■ Symphonic City Sounds ■ UA Sportraad ■ Unifac Antwerpse ■ Universitair Koor Antwerpen

INHOUD

4 de koepelkringen van UAntwerpen

6 studentenverenigingen in het nieuwe normaal

9 filosofie en debat; de politieke clubs verenigd

10 de Studentenraad

12 column: bierman

13 UA-ABC

18 kunst op de campus

22 het orkest en de harmonie

24 column: de dolle mens

25 improvtheater voor studenten

26 Mahara: de islamitisch geïnspireerde studentenvereniging

27 Universitair Koor Antwerpen

29 duurzaamheid met Greenoffice

30 het laatste woord

Antwerpse Studentenharmonie

wereld buiten de les

Als eerstejaars kan de universiteit binnenstappen nogal overweldigend zijn – als je de juiste deuropening kan vinden tenminste. Met gebouwen in gebouwen, meerdere ingangen, terwijl andere complexen zich te veel distantiëren van de rest, zal een beetje verdwalen in je eerste lesweek eerder regel dan uitzondering zijn. Gelukkig kán verdwalen ook weer nu we überhaupt aan de lesbanken mogen aanschuiven. Buiten je les nemen studenteninitiatieven en -clubs hun werk weer op en *dwars* schrijft erover.

Sterker nog, die studenteninitiatieven zijn het hoofdthema in deze speciale eerstejaarseditie van *dwars*. Initiatieven die draaien op het engagement van gemotiveerde studenten. Een type engagement dat met het nieuws rond Reuzegom ook nog eens een gevoelige knauw in haar imago heeft gekregen. Desalniettemin gaat het

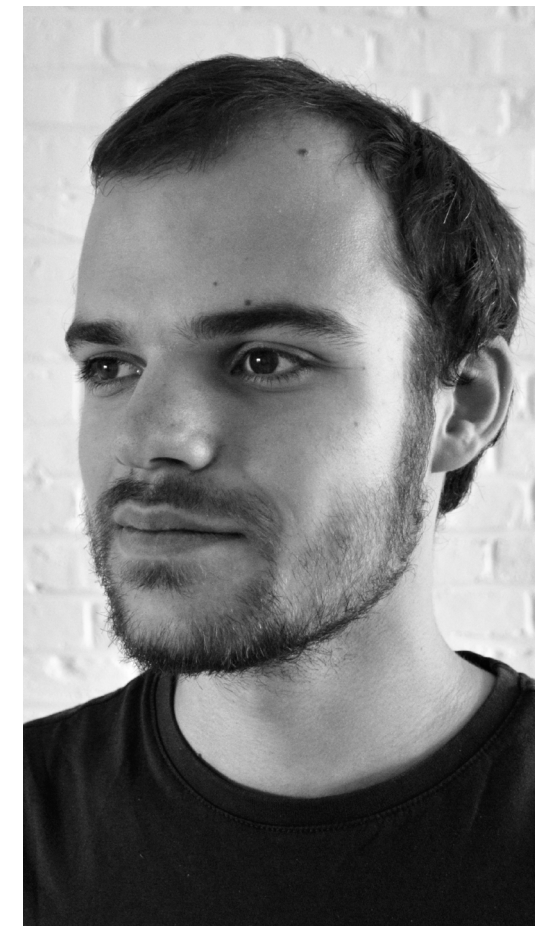
studentenleven door: zulke mensonteerende rituelen zijn daarbinnen een zeldzaamheid. De hoeveelheid aan engagementen die je naast je studies kan opnemen is enorm, maar daarom erg onoverzichtelijk voor de groentjes onder ons. Zo zijn clubs zich in de aula voorstellen vaak de faculteitsclubs, waardoor een vertekend beeld van het aanbod ontstaat.

Om orde in die chaos aan clubs en initiatieven te scheppen wordt een deel ervan in deze *dwars* op een papieren platform tentoongesteld. Of beter zelfs, ze stellen zichzelf voor, nemen je mee in hun activiteiten en vertellen je over hun toekomstplannen. Alles om je te laten weten waar je zoal terecht kan. De deuren mogen nog wel wagenwijd openstaan, als je de deuren niet kent, loop je er altijd langs. Nu corona het sociale leven flink beperkt, is de kans om die deuren te belichten alleen maar kleiner geworden. Zeker voor kleinere initiatieven is exposure aan de student

Tino Mourik, **hoofdredacteur**

niet vanzelfsprekend en zo glippen hun evenementen snel onder de radar.

Daarom bieden we jullie ook graag deze minigids voor de universitaire studenteninitiatieven en -clubs aan. Een gids die de theater- en muziekverenigingen, faculteits- en departementsclubs ruimte geeft om hun stem te laten horen. Stuk voor stuk initiatieven die door studenten worden gestuurd en de veelzijdigheid van het studentenleven tonen. Een unieke editie voor ons en voor de nieuwelingen een introductie op wat er buiten de lessen zoal mogelijk is. Uiteraard met een stukje van onszelf, een stukje *dwars*, tussen de informatievloed. Anders zouden we onze naam niet waarmaken.

EDITORIAAL

de koepelkringen

tekst: Roosmarijn Van de Water ■ beeld: ASK-Stuwer

ASK-Stuwer

Allereerst van harte welkom aan Universiteit Antwerpen. ASK-Stuwer is de studentenvereniging van Campus Drie Eiken (CDE), Campus Groenenborger (CGB) en Campus Middelheim (CMI), in de volksmond ook wel de buitencampussen genoemd. Wij zijn dus niet verbonden aan één faculteit of richting, waardoor ons praesidium bestaat uit studenten uit verschillende richtingen en verenigingen. Samen proberen wij een zo fijn mogelijke studententijd te realiseren voor alle studenten aan CDE, CGB en CMI. Om meer duidelijkheid te geven over wat we precies doen, kunnen we onze functies onderverdelen in drie pijlers, namelijk informeren, organiseren en vertegenwoordigen.

Informeren

Als je al eens een rondje door de universiteit hebt gelopen, zul je vast al eens een aantal schermen gezien hebben. Via deze schermen, maar ook via onze Facebookpagina houden wij jullie op de hoogte van de komende activiteiten van verenigingen en geven wij informatie die van belang is voor de buitencampussen. Vanaf dit jaar doen we daar zelfs nog een schepje bovenop. Samen met Unifac (onze tegenhanger, de studentenvereniging van de Stadscampus) lanceren wij onder VUAS namelijk een nieuwe website. Hier kan iedere student zijn of haar favoriete verenigingen volgen, op de hoogte blijven van het laatste nieuws en nog veel meer.

Organiseren

Wij genieten met volle teugen van de evenementen georganiseerd door onze kringraadclubs (studentenverenigingen verbonden aan CDE, CGB en CMI). Ook organiseren we zelf een aantal grotere activiteiten, gericht op alle studenten aan de buitencampus. Deze activiteiten variëren van een quiz tot de befaamde Cocktailparty. Op die laatste zullen jullie, door corona, helaas een jaartje moeten wachten. Toch staat het studentenleven niet stil dit jaar. Op 21

september organiseerden wij in samenwerking met de clubs, de Openingsdag op Campus Drie Eiken. Ook hopen wij verderop in het jaar nog Kerst op UAntwerpen en de Go-Kart Race te organiseren.

Vertegenwoordigen

Wij streven naar de beste regeling voor zowel de clubs als de studenten op studentikoos gebied. Daarom vertegenwoordigen wij onze studenten in verschillende raden. Zo zetelen wij onder andere in de Studentenraad, het Antwerps Studentenoverleg en dit jaar ook in de Stuvoraad. Tevens vormen wij een soort tussenpersoon tussen de verschillende studentenverenigingen en UAntwerpen.

Wil je meer weten over ons of wil je ons gewoon een keer ontmoeten? Twijfel zeker niet om ons een keer aan te spreken op een van onze evenementen, je kan ons herkennen aan de blauw-groen-blauwe linten. ■

Facebook: ASK-Stuwer
Instagram: @askstuwer
Website: www.ASK-Stuwer.be
www.VUAS.be

Unifac

tekst en beeld: Unifac

Ben je een nieuwe student aan Universiteit Antwerpen? Laten we ons even voorstellen. Unifac is de overkoepelende studentenvereniging aan de Stadscampus van de Universiteit Antwerpen en bestaat uit vijftien geëngageerde studenten die een heuse mengelmoes uit verschillende richtingen vormen. Zo staat ons ledenbestand mee symbool voor de rol die we vertolken. Met ons team informeren en vertegenwoordigen we de studenten op de Stadscampus, organiseren we evenementen en coördineren we heel wat (wel 21!) studentenverenigingen, beter bekend als de Kringraad. Deze clubs spitsen zich elks toe op een bepaald studie- of interessegebied. Hierdoor is er voor ieder wat wils en kan je altijd ergens terecht.

Bij onze vereniging beschouwen we je als lid vanaf het moment dat je jouw bloedeigen studentenkaart van UAntwerpen in de brievenbus krijgt. We proberen jou en de naar schatting 14.000 andere studenten dan ook zo goed mogelijk te informeren en te vertegenwoordigen. Daarnaast organiseren we ook tal van activiteiten, en dat al 54 jaar lang.

Hierbij komen de studentenverenigingen van de Kringraad samen en organiseren ze met Unifac geweldige evenementen om de studenten van heel de Stadscampus en Campus Mutsaard met elkaar te verenigen. Zo vond onder andere op de eerste dag van het academiejaar Students on Stage plaats. Dat is hét openingsfeest van de Stadscampus en Campus Mutsaard om alle studenten warm te maken voor het komende academiejaar. Dat was dit jaar niet anders. Students on Stage vond plaats, coronaproof, in de vorm van een livestream. Acht uur lang gingen we samen los op de meest uitbundige beats. Naast eindelijk nog een keer goed te hebben gedanst, hebben ook de 21 studentenverenigingen van de Kringraad zich aan jullie voorgesteld. Students on Stage is geen geïsoleerd gebeuren, want we organiseren nog tal van andere sociale, culturele en studentikoze evenementen.

Om af te sluiten: we hopen oprecht dat je enorm genoten hebt van de Verkenningdagen en reeds enkele eerstejaars- en oudejaarsstudenten hebt leren kennen. Vanuit Unifac beseffen we dat we een academiejaar tegemoet gaan dat er anders zal uitzien dan gewoonlijk. Dat neemt niet weg dat we als studenten sterk en innovatief zijn en ons samen een weg zullen banen doorheen een uitdagend doolhof van een academiejaar. ■

aanpassen aan het nieuwe normaal

hoe studentenverenigingen zich door de crisis slaan

Na de initiële coronaschok kwam er het voorbij semester al snel opnieuw leven in de brouwerij bij de studentenclubs. Online dj-sets, spelletjesavonden en gestreamde quizen vervingen de reguliere TD's en cantussen. Vergaderingen verliepen online, praesidia werden zoals altijd verkozen, plannen voor het nieuwe jaar werden gesmeed, in de stille hoop op een versoepeling van de maatregelen.

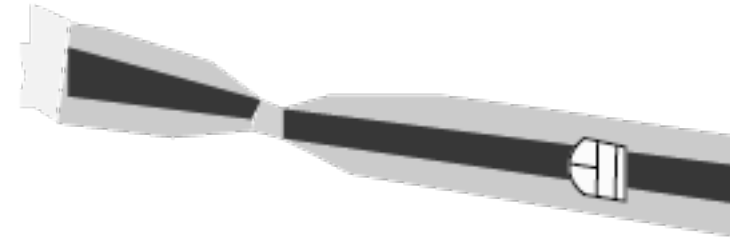
Benieuwd naar hun toekomstplannen ging *dwars* bij enkele nieuw-verkozenen eens polsen naar hun plannen om een vreemd studiejaar te trotseren.

Al na een paar antwoorden is duidelijk dat niemand lijdzaam heeft toegekeken toen feest na feest werd geannuleerd. Vanaf het moment dat we niet meer in groepen mochten afspreken, zaten de praesidia online rond de tafel, gefaciliteerd door een van de vele *voicechats* die op het web worden aangeboden. Toen de maatregelen wat versoepelden, werd er snel weer fysiek bijeengekomen, zij het in kleine groepen.

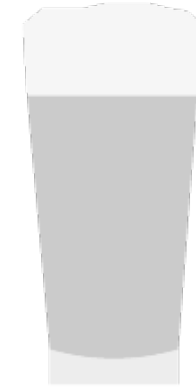
Zoals het er nu uitziet, zien we elkaar voorlopig alleen maar binnen sociale bubbels of op anderhalve meter afstand. Maar toch, hoewel een volledige terugkeer naar de goeie ouwe tijd er voorlopig niet in zit, kan de doemdenkerij over een compleet digitaal jaar gelukkig de kast in. Volgens de website van UAntwerpen zal er volop les op de campus gegeven worden, waarbij digitaal meevolgen altijd een optie blijft. Goed nieuws voor de clubs, die de bubbelregels vooral willen toepassen om nieuwe leden vast te houden en oudere vriendschapsbanden te verstevigen. Door evenementen en samenkomsten te organiseren die zich concentreren op kleine groepen hopen de clubs het sociale gemis in ieder geval deels op te kunnen vullen.

tekst: Tino Mourik ■ beeld: Joke De Wilde

Alleen is nog onduidelijk hoe haalbaar een bubbelstelsel is. Daarom rekenen Thomas van Laer en Mateo Sierens, respectievelijk praeses en vice-praeses van WINAK (Wiskunde, Informatica en Natuurkunde), al met een nieuwe verscherping van de maatregelen. Nu in Leuven studentendopen, cantussen en koffeesten in het eerste semester al zijn verboden, is het allesbehalve een vergezochte overweging dat de strikte regeling naar Antwerpen overwaait. Bij WINAK wordt er dan ook al aan digitale alternatieven gedacht: "Indien het bubbelstelsel niet kan doorgaan, zullen we moeten overstappen op een soort van 'onlineinitiatie', bijvoorbeeld een opdracht die deelnemers moeten uitvoeren, met later, wanneer de maatregelen het toelaten, een doop."

Een week na het antwoord van WINAK werd hun vrees bewaarheid, toen het Antwerpse stadsbestuur Leuven navolgde met het verbod op doopgerelateerde activiteiten en cantussen. Daarmee werd de mogelijkheid op coronabestendige doopalalternatieven volledig de grond ingeboord. Een domper voor de clubs, die stiekem toch hoopten dat een alternatieve doop, rekening houdend met de bubbels, een mogelijkheid zou blijven. Zeker door de doop buiten te organiseren zou afstand houden geen grote uitdaging mogen vormen. 't Stad zou daarvoor het perfecte speelveld zijn, zei Lisa Keunen, vice-praeses van Translatio, voordat het bestuur het verbod bekendmaakte.

De doop moet dus nog even wachten, maar het is zeker niet het enige evenement waar de clubs hun creativiteit op hebben botgevierd. Bij MODULOR (Ontwerpwetenschappen) worden er zelfs al met enige regelmaat online evenementen georganiseerd. Praeses Ilse Lindebergh vertelt: "We organiseren dingen als online cafeetjes en spelletjesavonden, we kijken gezamenlijk series en houden giveaways." Ook WINAK verkwistte geen tijd met het aanbieden van een digitaal alternatief, elke week werden zowel een spelletjesavond als een online filmavond op touw gezet. DIEFKA (Diergeneeskunde) organiseerde al meerdere online quizen, naast spelletjes- en filmavonden. Translatio kijkt vooral vooruit naar de mogelijkheden voor een online quiz, filmavonden of workshops. ➡

Toch is er een vraagstuk dat boven alle andere uitsteekt: hoe kunnen het best nieuwe leden worden geworven? Studentenclubs kennen nu eenmaal een snel ledenverloop, waardoor er altijd nood is aan een influx van vers bloed om de boel draaiende te houden. De normale evenementen waarop wordt geworven, zoals Students on Stage of de Verkenningdagen, gaan door maar wel in afgeslankte of aangepaste vorm. Aulaspeeches lijken een optie maar met de coronareglementen zijn de lokalen leger dan voorheen. Natuurlijk zijn er altijd mensen actief op zoek naar een club, maar voor de twijfelaars is er toch wat overredingskracht nodig.

Hoe je het ook wendt of keert, welk effect de crisis heeft op het aantal leden van de departements- en faculteitsclubs blijft koffiedik kijken. Aan de ene kant kan worden gesteld dat het minder makkelijk is om bij evenementen van de clubs binnen te springen om zo op een organische manier lid te worden. Aan de andere kant kunnen de clubs juist nu een sterkere verbindende rol tussen studenten uit hun richting op zich nemen. Michèle Van Den Broeck, praeses van Diefka, denkt zelfs dat clubs in deze tijd aantrekkelijker worden dan ooit, aangezien het in een drukbezette collegezaal met enkel verre burens en mondkapjes op heel lastig is om vrienden te maken. Een clublidmaatschap kan die afstand overbruggen.

Met dat doel voor ogen wordt er vooral gefocust op kleinschalige evenementen, zoals peter- en meteravonden, studiebegeleiding en een gratis ontbijt, aldus Viktor Van Reeth, praeses van PSW (Sociale Wetenschappen). Een sentiment dat bij elke club doorklinkt. Buiten losse evenementen wordt er voornamelijk gewerkt aan een systeem dat nieuwe studenten studiehulp aanbiedt. WINAK wil daarbij filmpjes maken om moeilijke materie zo gemakkelijk mogelijk uit te leggen als aanvulling bij de lessen. Daarnaast wordt er een wiki bijgehouden met onder andere samenvattingen en voorbeelden van examenvragen. MODULOR is bezig een Discord-server (digitale ruimte met een *voicechat*) te maken waarin mensen samen kunnen studeren. Translatio denkt ook na over een digitale studentenomgeving, maar wil ook veel energie in hun sociale media steken om hun reikwijdte te verbreden. Diefka wil eveneens een studieclub oprichten.

Alle creativiteit ten spijt blijven fysieke bijeenkomsten toch wel het ideaalbeeld. Als de verantwoordelijken wordt gevraagd wat ze het meest missen aan de pre-coronatijd, luidt het antwoord steevast: "De simpele dingen zoals het onbegrensde sociale contact, de feestjes, de kameraadschap, de spontane pintjes na een sportavond, enzovoort." Online activiteiten zijn voor de clubs een goed surrogaat, maar kunnen niet tippen aan fysieke evenementen, zeker niet als ook het reguliere campusleven digitaal plaatsvindt. WINAK: "Het feit dat alle andere dingen, lessen bijvoorbeeld, online zijn, maakt activiteiten die ook nog eens achter een scherm gebeuren minder aangenaam."

Of de regelgeving het studentenleven mondjesmaat weer de ruimte zal geven, blijft afwachten, maar in de tussentijd wordt er alles aan gedaan om van komend studiejaar geen verloren jaar te maken. Hoe succesvol de initiatieven blijken, blijft lastig in te schatten, maar met de stap naar de universiteit zijn studentenclubs traditioneel voor een aanzienlijke groep studenten het opstapje naar een vriendengroep. Hoe anders de situatie ook is, die trend zal niet snel veranderen. Of hij versterkt of verzwakt, zal de toekomst uitwijzen. ■

PFK

voor levensbeschouwing en debat

tekst: Thomas Voet ■ beeld: PFK

Je studieloopbaan verderzetten aan een nieuwe instelling is op vele vlakken een spannend en complex gegeven. Om je alvast te helpen met het ontwarren van het kluwen aan clubs, koepels en diensten waarmee je geconfronteerd zal worden, stellen we onszelf, onze doelstellingen en werking, graag even voor in een paar honderd woorden.

Wij zijn het Politiek Filosofisch Konvent Antwerpen, of korter: PFK-Antwerpen. Als partner van Universiteit Antwerpen hebben we bij het PFK drie doelstellingen. Ten eerste proberen wij een forum te zijn voor onze lidverenigingen om onduidelijkheden en eventuele conflicten uit te praten. Ten tweede proberen wij als koepel ook actief een meerwaarde te vormen voor de studenten en iedere club te promoten. Denk daarbij onder andere aan ons jaarlijks voorzittersdebat, onze samenwerking met de kerstveiling of onze speeddiscussieavonden. De laatste en belangrijkste doelstelling is dat wij de organisatorische belangen van onze leden vertegenwoordigen naar buiten toe. Zo zijn wij het vaste aanspreekpunt voor de universiteit en worden wij door haar erkend als koepel.

Als koepel proberen wij expliciet een meerwaarde te zijn voor de student en onze instelling. Sinds haar oprichting in de huidige vorm in 2003 heeft UA Antwerpen actief pluralisme in haar missie staan. Hiermee stelt zij tot doel de louter neutrale lesomgeving te overstijgen door levensbeschouwing en debat actief aan studenten te introduceren

en in haar werking te integreren. Zo lezen we: "De samenleving en het publieke debat – waarin de universiteit een belangrijke medespeler is – zijn gebaat met inhoudelijke reflectie en communicatie, waarbij mensen de verschillende levensbeschouwelijke bronnen kunnen expliciteren en zo met elkaar confronteren." Uit die filosofie is het PFK enkele jaren later ontstaan.

Waar de werking van de universiteit rond de vorming van je eigen mening, debatvaardigheden en discussie stopt, dragen PFK-clubs deze boodschap verder uit. Zo organiseren onze clubs hoofdzakelijk evenementen met als doel je horizon te verleggen en je bestaande interesses uit te diepen of verder te funderen. Vandaag telt PFK acht aangesloten verenigingen waarvan de werking gaat van een nadruk op het politiek-filosofische aspect tot een focus op representatie en het publieke debat. Ben je nieuwgierig geworden naar de meer concrete werking en activiteiten van onze clubs of heb je zelf zin om je te engageren? Contacteer ze dan gerust voor extra informatie!

We wensen je veel succes in het nieuwe academiejaar!

Namens de PFK leden: LSVV Antwerpen, KVHV Antwerpen, CDS Antwerpen, Comac Antwerpen, ALS, NSV Antwerpen, Jong Socialisten StuAnt, Jong N-VA StuAnt. ■

de schepping der stuvers

van startende student tot studentvertegenwoordiger

tekst: Angela Brinkman en Marloes Tholhuijsen ■ beeld: UAntwerpen Studentenraad

In 2015 en 2016 kwamen twee onwetende Nederlandse studentes de landsgrenzen over, die op het eerste gezicht niet al te veel gemeen leken te hebben. Op dat moment hadden ze ook nog geen idee welke invloed ze samen zouden uitoefenen op het beleid van UAntwerpen. Lees hier hoe ze in vijf jaar van onschuldige nieuweling naar strijders voor de rechten van studenten zijn gegaan...

Vol vertrouwen startten Angela en Marloes aan hun opleidingen, respectievelijk TEW en Geneeskunde. Ze kwamen terecht in een zuidelijke zevende hemel met gastronomische hoogtenpunten als frietjes en geweldige hoeveelheden gerstenat. Ondanks de warme ontvangst kregen ze al snel in de gaten dat er op sommige punten nog ruimte voor verbetering was. De communicatie naar studenten was niet altijd optimaal en bij de examens was er soms sprake van louche praktijken.

Natuurlijk kwam hun proactieve Hollandse aard naar boven: ze wilden meewerken aan verandering! Al snel vroegen zij zich af: "Hoe?"

Alsof het van hogerhand werd ingegeven kwamen ze gelijktijdig terecht op dé plek waar ze iets concreets konden doen met al hun frustraties: de Studentenraad. Hier zouden ze namelijk (volgens alle reclame) de kans krijgen om als studentvertegenwoordiger de belangen van studenten te verdedigen en mee het beleid van de universiteit te bepalen.

Beiden zijn ze gestart in facultaire mandaten zoals de onderwijscommissie. In deze facultaire mandaten worden enkel zaken besproken die van toepassing zijn op de eigen faculteit, de ideale plek om in de studentenvertegenwoordiging te stappen en om op het niveau van de eigen opleiding en faculteit het verschil te kunnen maken. Studentenvertegenwoordigers kunnen hier bijvoorbeeld meewerken aan veranderingen in het curriculum en kunnen problemen die ontstaan bij opleidingsonderdelen en examens aankaarten.

Al snel deed dat werk hen verlangen naar meer. Daarom hadden zij allebei de ingeving om zich kandidaat te stellen tijdens de Stuververkiezingen, om mee in de Algemene Vergadering van de Studentenraad te komen. Op de Algemene Vergadering worden er vooral onderwerpen die op iedere student van toepassing zijn besproken. Studentenvertegenwoordigers die een bredere interesse hebben dan hun eigen opleiding, zitten hier dus zeker op hun plek.

In de aanloop naar het academiejaar 2018-2019 kwamen zij elkaar daar voor het eerst tegen. Vanaf een zeker moment op die eerste Algemene Vergadering in juni 2018 was niets meer hetzelfde, in zowel hun eigen leven als het lot van de Studentenraad.

Sinds die jaargang stimuleren de Algemene Vergaderingen namelijk grootschalige wijzigingen. Zo werd het onderwijs- en examenreglement (beter bekend als het OER) meermaals kritisch onder de loep genomen. Ook de deliberatieregels zijn versoepeld. Na lang lobbyen werden de openingsuren van de voor studenten heilige bibliotheek verlengd in examenperiodes. Als kers op de taart zal er een hele campus op de schop worden genomen om te kunnen voorzien aan de noden van de studenten. Het belooft een waar paradijs op aarde te worden!

Marloes en Angela was uitzonderlijk veel motivatie toebedeeld. Zó veel motivatie, dat ze beiden geschikt bleken voor het Bureau van de Studentenraad. Het Bureau van de Studentenraad is een soort dagelijks bestuur dat de Algemene Vergadering voorbereidt en opvolgt. Zij scheppen bijbelse dossiers en discussiepunten, waarbij input van de medestudentenvertegenwoordigers van groot belang is. Samen met de Algemene Vergadering bewegen zij hemel en aarde om de studenten te vertegenwoordigen.

Alsof het de vinger Gods was, kwamen zij na elkaar terecht in de functie van coördinator onderwijs, omdat het verbeteren van het onderwijs hun nauw aan het hart lag. Ondanks de offers die dat soms van ze vroeg, bleven ze streven naar dat hogere doel: de voor studenten utopische universiteit scheppen. Dat streven, in combinatie met de samenwerking met andere gedreven studenten, zorgt ervoor dat de meest onhaalbaar lijkende doelen binnen bereik van de Studentenraad komen.

Na het lezen van het testament vraag je je misschien af hoe het nu kan dat twee kersverse studenten zo'n gelijkaardig pad doorlopen, om uiteindelijk op hetzelfde moment terecht te komen in de Studentenraad. Of het nu het lot of puur toeval betreft laten wij in het midden, dat mogen jullie zelf uitmaken...

Heb je nu zelf vragen, problemen of opmerkingen gedurende je studie aan UAntwerpen? Dan zijn smeekbeden onnodig, een simpel berichtje naar ons e-mailadres of onze Facebookpagina volstaat; de Studentenraad staat voor je klaar! Wil jij zelf actief meewerken aan het hogere doel van een utopische universiteit? Check dan onze website voor de vacante mandaten en wellicht is dit dan de start van je eigen scheppingsverhaal! ■

 Studentenraad
Universiteit Antwerpen

Bierman: Bitter

tekst: Gert Van Langendonck ■ beeld: Orin D'hauwer

De pastor en het bier, er is geen duo dat meer onafscheidelijk is. Als pastorale superheld schrijft Gert Van Langendonck ons met zijn geestelijk vernuft op weg naar de beste smaken in het bierlandschap. Prosit!

In de jaren 80 van de vorige eeuw was het leven in Bierland simpel: er waren ongeveer duizend biermerken, waarvan de helft gewoon Augustijn was dat werd afgevuld met een ander etiket. Dat maakte van Augustijn zowat het referentiebier voor het hele land. Iets beters brouwen was niet echt moeilijk en als een bier dat niveau niet haalde dan was de meestal het gevolg van flagrant amateurisme – iets wat we tegenwoordig *Craft* zouden noemen – of omdat het grootste deel van het budget naar marketing ging in plaats van naar kwaliteitsvolle grondstoffen. Mocht Bierman *ne slechte mens* zijn, dan zou hij dat laatste ‘Leffe’ kunnen noemen. Maar Bierman is *gene slechte mens*.

Misschien is het wel een gelukkig toeval dat Bierman het bier leerde waarderen in dat andere tijdperk, toen de consumenten nog konden praten. Hij kan ze nog allemaal bij naam noemen: de gewoontedrinkers van toen, die half hangend aan de toog wisten wanneer de brouwer een paar duizendsten van een procent met hun bier geprutst had en die geen schroom kenden om in ondubbelzinnige bewoordingen dit onheilige huwelijk van hoogmoed en ondernemingszin te veroordelen. De meesten van hen zijn al lang geleden gestorven, de smaak van bierschuim nog op de lippen. Misschien maar goed dat ze het postmoderne biergeweld dat nu de wereld overspoelt niet meer moeten meemaken. Ze zouden er niets van begrepen hebben. Het laatste schot in deze al lang verloren oorlog viel toen misdaadauteur Pieter Aspe en zijn fictieve hoofdcommissaris Van In samen overschakelden van Duvel naar Omer. Daarna kwamen de barbaren.

BIERMAN

Om maar te zeggen: Bierman is terug. Tien jaar lang besprak hij elk biermonument te lande en de afgelopen tien jaar heeft hij gezwegen om zich te wentelen in een deken van melancholie en gehopte tranen – geen onprettig gevoel overigens. Niet omdat iedere prutser nu zelf zijn bier maakt in een emmer onder zijn bureau, maar omdat die prutser – met dezelfde onkwetsbare naïviteit als de uitvinder van de pizza Hawaiï – van mening is dat de wereld hem hier oneindig dankbaar voor zijn moet. Bierman is dus terug, bitterder dan ooit en ook wat op leeftijd. Juist zoals hij zijn bier graag heeft. ■

UA-ABC

tekst: Jana Scheers, Margaux Albertijn en Tim Vermeiren ■ beeld: Maria Roudenko

Agora: De trendy polyvalente ruimte van de Stadscampus die toegang tot de sporthal verschaft. Bij het binnenkomen werd je in het pre-coronatijsperk steevast begroet met menselijk meubilair dat je een handvol flyers – of met wat geluk een *dwars* – in de *pollen* probeerde rammen. Dat hield de doorgewinterde student echter niet tegen zulke papierverspillende gangbelemmeringsarmen geen enkele blik van erkenning te gunnen en rechtstreeks naar de schamele tafel te lopen waar de lievelingsclub van deze student TD-tickets leurde aan voordelige voorverkoopstarieven, die eigenlijk nog steeds te duur waren, om uiteindelijk op dezelfde brakke commerceschijven te dansen die sowieso elke avond in het stamcafé werden gedraaid waar dezelfde brakke medestudenten van elkaars naar alcohol smakende tong verhoopten te proeven. *Jammerlukkig* genoeg zijn deze tijden voorgoed voorbij en kunnen we nu genieten van de geniale binnenhuisarchitectuur die nog stamt uit een tijd dat dat als opleiding nog niet aan UAntwerpen – aan het uitzicht van de Agora te zien blijkbaar nergens – bestond. De centrale as aldaar verbindt gebouwen A, B, C en D van onze universiteit en leent zich zo als voorbeeldig vertrekpunt van dit informatieve artikel. Naast de verschillende sportactiviteiten, waarvan de populairste ongetwijfeld de zumbalessen zijn, zijn er een hoop ad-valvasborden, een soort fysieke Facebookwall waar iedereen voorbijloopt terwijl ze op hun gsm zitten te prutsen. Ook in de taverne, in een uitbundige vlag van originaliteit Agora Caffee genoemd, wordt er aan sport gedaan. Je kan er een pint drinken op een plint. Je kan er ook je nek breken op de draaitrap. Al bij al een gemoedelijke plek waar je je springuren kan vullen in een van de karpetalkoven en misschien op het eigenlijke moment wel dit artikel leergierig binnenslurpt.

Basiskennis: Dat wat elke eerstejaars wordt geacht te kennen volgens de professor die duidelijk nooit in het middelbaar onderwijs hebben gestaan, maar wat duidelijk zo ontoereikend is dat we letterlijk letterlijk uitleggen hoe de echte wereld in elkaar zit. Basiskennis over de vier volle jaren opgebouwd in je voorbereidende middelbare studierichting die in de vierde week van je (eerste) opleiding al irrelevant geworden is. Woordenschat hoort daarbij, dus als je je niet kan voorstellen wat een tapijt of een alkoof is, wordt het tijd om je Nederlands bij te schaven.

Cocaïne: Een van de vele voordelen van het Antwerpse. Onder studenten vooral bekend omwille van het stimulerende effect waardoor men een zelfvertrouwen krijgt dat vaak verslavender is dan het product zelf. Wordt ook gebruikt als prestatiemiddel om bijvoorbeeld meer te kunnen drinken of nog snel voor de deadline een artikeltje te schrijven.

Dopen: Een ritueel dat de laatste tijd vaak negatief in het nieuws komt. Vele mensen vinden dopen niet meer van deze tijd. Of je het daar wel of niet mee eens bent, maak je als kritisch en zelfstandig student uiteraard zelf maar uit. Als je graag voor de rest van je leven wacht op een toetreden tot de hel en de genade van Christus je vreemd is, is dat jouw zaak. We studeren uiteindelijk aan een actief pluralistische universiteit.

Filosofie: Een verplicht vak voor zo goed als elke universiteitsstudent. In die lessen leer je de basis van het zelfstandige denken. Meestal wordt er met oog op de luttel zes studiepunten gekozen voor een historische benadering, waardoor je inzicht krijgt in de ideeën die grote invloed hebben gehad op de maatschappij en die je (nu nog) als kritisch burger vormen. Zijn we als samenleving niet te ver doorgedreven in het nutsdenken? Moeten we niet eerder stilstaan bij het feit dat we nog zo weinig stilstaan bij dingen? Het efficiëntste is vaak om het vak gewoon uit je hoofd te blokken.

Gogeschool: Plan B.

Ego: Een van de gevolgen van voornoemde cocaïne, maar ook studies in de rechten of geneeskunde kunnen het effect geven op zeer korte termijn. Technisch gezien kan er een onderscheid gemaakt worden tussen arrogantie, pedanterie, hooghartigheid, pretentie, zelfoverschatting en hoogmoed, maar dat is van louter statutair belang. Mensen die gespeend zijn van een van deze eigenschappen en kennis van de exacte terminologie, spreken meestal van een dikke nek. Er is een recht evenredige verhouding tussen de dikte van de nek en de dikte van het studentenlint.

Galabal: Het jaarlijks hoogtepunt van elke studentenclub; op de doop, ontgroening, ledendag, kiesweek en wisselweekend na uiteraard. Wordt vaak gecombineerd met een diner. Een galabal is een excuus om je aan de wereld vol trots je privilege tentoon te stellen door je in je zondagskledij een nog marginaler zwijn uit te hangen dan gewoonlijk. Een TD waarvoor de club eindelijk meer dan vijf euro kan vragen om uiteindelijk op dezelfde brakke commerceschijven te dansen die sowieso elke avond in het stamcafé...

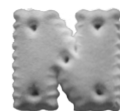
Intentie: Het doel van een actie, al wordt de term vaak gehanteerd voor situaties waarin dat doel niet waargemaakt wordt. De intentie was er.

Kutartikel: Klotartikel. Kakartikel. Klereartikel. Enzovoort.

Meetaperspectief: Ook voordat je de ultieme verlossing omarmt, zal je de universiteit je dwingen de zaken vanop een zekere afstand te bekijken. Vaak zal dat worden verkocht als een 'hogere' blik, een spreekwoordelijke plek van waarop er naar andere dingen gekeken kan worden. Sporadisch gaat dat zo ver dat men zal verwijzen naar een soort metataal waarmee je zogezegd de verwarringen van het 'lagere' niveau kan vermijden – en die van het hogere omarmen. Als je echter nog een ander perspectief gebruikt, zal je al snel ontdekken dat het in hoofdzaak neerkomt op intellectuele zelfbevrediging. Zie ook: dit k-artikel.

Nee: nee.

Journalistiek: Een onmisbare stiel in onze hedendaagse maatschappij. De vierde macht brengt u de waarheid, een baken in de *post-truth-wereld* waar vroeger iedereen nog wel de waarheid sprak. Journalistiek is essentieel voor een democratie en is wat het onderscheid maakt tussen een vrije samenleving en een Orwelliaans onderdrukkende dystopie. Integriteit is daarbij het codewoord dat we bij *dwars* bloedserieus nemen. De fundamenteën van onze rechtstaat staan onder druk wanneer de objectieve feitenweergave ontbreekt in de laatste top 5-blogpost. Zie ook: Ego.

Loslaten: De universiteit is meer dan alleen studeren. Het is ook leren leven. En hoewel die beide woorden ook met dezelfde letter van letter beginnen, is loslaten van de drie datgene wat je het meest zal bijblijven. Een examen, een studierichting, familiale banden, een gezond concept van liefde, een gezond concept van gezondheid, de ambities om een leerrijk artikel te schrijven... Allemaal zijn het zaken waaruit je pas kan leren als je ze loslaat en er vanop een zekere afstand op terugblijkt. Waar lag je verlangen? Wat wilde je echt bereiken? Uiteindelijk zal je ook het leven zelf moeten loslaten, of toch tenminste de verwachtingen van je ouders, waarna de werkelijke bevrijding je wacht.

Pgeven: Loslaten voor gevorderden, enkel voor ervaren gebruikers.

Centerfold

beeld: Sophie Van Reeth, Antwerpse Studentenharmonie, De Mimosaurus, GreenOffice, Maartenvda Photography, UA Sportraad, Universitair Koor Antwerpen

wandeling door een artistiek labyrinth

kunst op de campus

tekst: Margaux Albertijn ■ beeld: Hanne Collette

Het leven aan de universiteit is soms een doolhof. Ondanks de jaren UAntwerpen die ik ondertussen op de teller heb staan, blijft het een eenvoudig feit. Een hoorcollege hier, een afspraak daar, een studiedate ginder... Mijn dagen leiden me van hot naar her en deze keer neem ik je mee. Van student zijn krijg je stevige kuiten. Al een geluk dat het universitaire labyrinth zichzelf laat kenmerken door een uitgebreid palet aan kunstwerken.

Dat UAntwerpen bol staat van de kunst, hebben we te danken aan de Commissie Kunst op de Campus. Her en der verspreid over de vier campussen zijn er ongeveer 1100 kunstwerken te vinden. De commissie gaat over de aankoop van nieuwe werken en maakt de universitaire gemeenschap warm voor de aanwezige collectie. Ze verzorgt rondleidingen op de campussen om de kunstwerken te tonen en toe te lichten. Op die manier raakt de leefwereld van studenten en het academisch personeel doordrongen van kunstzinnigheid. Hoewel je UAntwerpen zowat een museum van hedendaagse kunst kan noemen, is het juist niet de bedoeling dat de kunst op een voetstuk wordt gezet. Nee, ze is deel van het decor. Als je er niet echt op let, is het gemakkelijk om er gewoonweg voorbij te wandelen. Studenten gebruiken robuuste beeldhouwwerken als tijdelijke tafel, kleurrijke verfuitspatingen dienen als ontmoetingsplaats, abstracte assemblagewerken als herkenningspunt.

Een belangrijk aspect van de kunst is de grote diversiteit aan stijlen. Hoofdzakelijk gaat het om hedendaagse kunst, in al haar facetten. Schilderijen, creaties in grafiet, assemblagewerken, standbeelden en bijzondere architectuur hebben allemaal hun weg naar de campussen gevonden. Het ene werk schuwt kleuren, het andere lijkt ze allemaal te willen verzamelen. Gevestigde namen zoals Arne Quinze, Jan Fabre en Sam Dillemans, sieren de gangen, maar ook kunststudenten hebben een plaats gekregen. Via het In Situ-project, een samenwerking van UAntwerpen en de Koninklijke Academie van Schone Kunsten, kunnen studenten van de richting In Situ op Campus Drie Eiken gedurende twee maanden hun werk tentoonstellen. Ongebonden aan een specifiek format zijn ze vrij om hun creativiteit te botvieren op onze universiteit, wat voor een scala aan stijlen, boodschappen en interpretaties zorgt.

360 graden wonderkamers

Mijn dag leidt me naar de Stadscampus, een van de thuisbasissen van een bonte verzameling aan kunstwerken. Een hoorcollege brengt me langs het gelijkvloers van het R-gebouw. Aan de muren kan je overal kastjes zien, een *Wunderkammer* in de vorm van *Museum op Schaal 1/7*. Het initiatief lag bij Ronny Van de Velde, een Belgisch galeriehouder. In samenwerking met verschillende Belgische kunstenaars werd er in totaal een honderdtal kastjes ontworpen. 54 daarvan hangen in het R-gebouw. Door er eenvoudigweg rond te wandelen, krijg je een prachtige impressie van de Belgische kunstwereld. Elk kastje stelt een museumzaal voor, geheel ingericht naar de stijl van een specifieke kunstenaar. Sommige kastjes zijn speels, wat in zijn geheel een belangrijke component is van hedendaagse kunst. Andere kastjes zijn dan weer ernstiger en brengen een niet mis te verstane boodschap. Tezamen schetsen ze een minimuseum van hedendaagse kunst. Je zou er bijna te laat voor komen in je les.

Een hoorcollege later is het tijd om naar de bibliotheek te trekken – met in aula's zitten alleen kom je er niet. De weg brengt me op een binnenplaats, tussen het V-gebouw, C-gebouw en de bibliotheek. In het midden valt al meteen een groot beeld op, genaamd *Touch the clouds*, gemaakt door Luk Van Soom, een Belgisch beeldend kunstenaar. Zijn werk laat zich kenmerken door christelijke symboliek, een interesse in de vier elementen en de spanning tussen zwaartekracht en gewichtloosheid. Van Soom stelt in zijn kunst zware levensvragen voor op een lichtvoetige manier. Het bronzen beeld is geïnspireerd op Michelangelo's *Schepping van Adam*. Van Sooms *Adam* distantieert zich verder van de religie in Michelangelo's werk. Waar het aanraken van God het aanvankelijke doel was, wil Van Soom enkel het wolkendek aanraken, de hemellichamen, de zon als die zich al toont. Een interessant detail van *Touch the clouds* is het ontbreken van een eenduidig geslacht. Als je om het beeld heen loopt, merk je dat het gezicht aan de linkerkant mannelijk en aan de rechterkant vrouwelijk is.

Na een goede bloksessie confronteert mijn agenda me met een seminarie in het C-gebouw, slechts een trap verwijderd van mijn wolkendromer. Op de eerste verdieping ontmoet ik *De waterdrager* van Philip Aguirre y Otegui. De Antwerpse beeldhouwer verweeft zijn ambitie om kunst dicht bij de mens te brengen met sociale thema's. Zo laat hij het migratiethema terugkeren in zijn kunst. Daarnaast vestigt hij de aandacht op de waterproblematiek, vooral in Senegal en Marokko. Een belangrijk motief in zijn kunst is de traditie die hij keer op keer koppelt aan de vernieuwing, in plaats van ze als twee polen te behandelen die niet samen kunnen gaan. *De waterdrager* bekritiseert de internationale privatisering van water, zonder te preken. Hij kijkt naar beneden, naar de eigen voeten, voorovergebogen om de zware waterflessen met zich mee te torsen. Een uitnodiging om naar onszelf te kijken, die drinkbaar water zelden zo ver moesten zoeken.

abstractie van verschil

Even pauze van al dat studeergedoe: een kopje troost in Het Brantijser, een historisch gebouw van UAntwerpen, waar zich ook een koffiebar bevindt. Eerst moet ik langs een binnenplaats, waar een abstract beeld staat: Eugene Dodeignes *Twee figuren*. Eugene Dodeigne was een Franse beeldhouwer, geboren in België. De groeven, de grove vormen in grijze steen, zorgen voor een herkenbare stijl, maar tegelijkertijd ook voor een mysterieuze air rond twee toch enigszins simplistische figuren. De twee standbeelden zijn abstract en wat ze nu exact willen voorstellen, is op het eerste gezicht niet zo duidelijk. Het lijken twee mensen te zijn die elkaar toeknikken. Misschien zijn het wel handen, of dan toch maar twee abstracte figuren. Wat wel duidelijk te zien is, is het feit dat ze naar elkaar toe gaan. Immer gescheiden op hun aparte voetstukken, maar eveneens vereeuwigd in een poging elkaar te ontmoeten. In de septembermaand worden ze omringd door een kleurrijke collectie aan bloemen en planten, een behoorlijk contrast met hun ruwe omtrekken. Maar dat maakt het juist zo mooi: ondanks het grote verschil lijken de kleurrijke bloemen en de grijze figuren elkaar juist goed aan te vullen. Geen harde kern zonder zachte hand.

De dag kondigt haar einde aan met een laatste les in De Meerminne, niet ver van Het Brantijser. Ik zet me neer op de brede treden die me naar beneden zullen leiden. Ik hoef maar naar boven te kijken om *Love difference – 6 Mediterraneans* te zien, gemaakt door het kunstlaboratorium Cittadellarte, opgericht door en onder de artistieke leiding van Michelangelo Pistoletto. Cittadellarte zet zich in om kunst en maatschappij met elkaar in verbinding te stellen, iets waar Pistoletto zelf ook bekend om staat. Speciaal voor het M-gebouw ontwierp het kunstlaboratorium *Love difference – 6 Mediterraneans*. Op het plafond zie ik zes kaarten van de mediterrane zeeën, in vrolijke kleuren. Het motto van het kunstwerk, "love difference", is vertaald in alle officiële talen van de landen die grenzen aan de afgebeelde zeeën. De vrolijke lijnen boven me willen de onverdraagzaamheid die zo vaak tot extreme conflicten tussen naties heeft geleid aanklagen. Een pleidooi om een wederzijds respect voor al die verschillen in groen, blauw, paars en rood. ▀

Geïnteresseerd in de kunstwerken op UAntwerpen? *dwars* analyseert verscheidene kunstwerken in de reeks 'Kunst op de Campus', allemaal te vinden op onze website www.dwars.be!

Symphonic City Sounds

Mozart op een zolderkamertje

tekst: Mees van Kampen ■ beeld: Symphonic City Sounds

Vorig jaar realiseerde onze dirigent, Mees van Kampen, zich dat er iets ontbrak in het Antwerpse studentenleven. Of beter gezegd: in het culturele aanbod voor en door studenten. Naast schitterende studentenverenigingen, het koor, toneel- en improvisatieverenigingen en het harmonieorkest bood deze bruisende stad nog geen symfonisch orkest voor studenten die in hun vrije tijd hun strijk-, blaas- of slagwerkinstrument wilden vastnemen om samen te musiceren met leeftijdsgenoten.

De realisatie van Mees kwam niet zonder gevolgen. Een groep muzikanten werd bijeengebracht en op een zaterdagmiddag in september 2019, op een zolderkamertje in hartje Antwerpen, klonken de eerste noten van *Gran Partita*, een prachtige serenade voor blazers, van Wolfgang Amadeus Mozart. En hoe! Want deze groep bestond uit zeer enthousiaste en behendige Antwerpse amateurmuzikanten. Niet allemaal waren zij toen nog student, maar het begin en het potentieel ontstonden op die kleine zolderkamer.

Niet veel repetities en weken later zijn Universiteit Antwerpen en AP Hogeschool in zee gegaan met het idee om op termijn zo een volwaardig symfonisch studentenorkest te bieden aan studenten in Antwerpen. Jammer genoeg zijn sinds maart de repetities stil komen te liggen, maar wij hopen zeer binnenkort de instrumenten weer beet te nemen en verder te gaan met niet alleen Mozart, maar ook met Fauré, Beethoven, misschien wel Brahms, Tsjaikovski en over enkele jaren met bijvoorbeeld een symfonie van Schubert op onze pupiters.

Dit initiatief leidt tot een superleuk aanbod voor jonge strijkers en blazers die studeren in Antwerpen, graag in groepsverband musiceren, klassieke muziek waarderen of willen ontdekken, medestudenten en leeftijdsgenoten willen ontmoeten en nog een plek voor ontspanning naast het studeren zoeken. Een mooie toekomst staat ons te wachten!

Met jou er misschien wel bij? Je kan ons via e-mail bereiken: symphoniccitysounds@gmail.com ■

Antwerpse studentenharmonie

bij ASH loopt het niet dwars

BC en AC krijgen de komende jaren misschien wel een andere betekenis. Vervangt *Before/After Corona* het traditionele *Before/After Christ?* Corona betekende een keerpunt, ook voor de Antwerpse Studentenharmonie (ASH). Al acht jaar brengt ASH muzikale studenten samen voor repetities, concerten en gezellige avondjes op café achteraf. Waar jarenlang hun muziek luid weerklonk, verstilde die voor de pasgeleden zomer plots. Ideeën en ambities waren er, maar de mogelijkheid die uit te voeren ontbrak. Voorzichtig maar hoopvol kijken ze uit naar een nieuw jaar vol muzikale hoogtepunten. AC belooft nog beter te worden dan BC!

Tijdens de lockdown verdween menig instrument onder het stof. Hoornist Ruben “voelt weinig druk of inspiratie om te spelen als er geen repetities zijn.” Voor veel ASH’ers betekent spelen samen spelen. De repetities zijn, zoals saxofonist Linden opmerkt, “vooral een sociaal gebeuren.” Hij kijkt uit naar “het samen spelen en naar de verplichte post-repetitie-drinkjes.” Zijn saxofoon bleef echter geen maanden in de kast

liggen. De lockdown was voor hem het ideale moment om “de basis op te frissen en nieuwe stukken te leren.” De gedwongen luwte die voor de ene muzikant een futloos wachten betekende, betekende voor de andere een bron van inspiratie en motivatie. Zelfs Lars, die sinds twee jaar het dirigeerstokje in handen houdt en dat ook wel eens per ongeluk uit handen gooit, ontdekte een nieuwe muzikale liefde: de bastuba.

In afwachting van een definitief AC-tijdperk is het ook voor ASH even zoeken. “Ik heb wel een beetje schrik dat het repeteren anders gaat zijn dan anders”, geeft Ruben toe, “Ik denk dat het oude normaal een beetje weg is.” Dat houdt ASH echter niet tegen wild te dromen: dromen van geanimeerde repetities en kippenvelconcerten, zodat bassist Lien eindelijk nog eens “ongegeneerd keiluid haar contrabas in twee kan zagen.”

Spaar zeker je adem en probeer niet tegen al dat muzikaal geweld in te roepen als je meer informatie wilt of geïnteresseerd bent. Stuur gewoon een mailtje naar antwerpsestudentenharmonie@gmail.com of kijk eens op onze website www.antwerpsestudentenharmonie.be. ■

tekst en beeld: Antwerpse Studentenharmonie

de dolle mens

anima, aenima, enema

Waar waarheid veiligheid is, blijft fantasie toch zoveel amusanter. In een doolhof van hersenspels vergaat de wezenlijkheid, om het toch eens te proberen voor het echt gebeurt. Ja, die gekte is een oude vriend en hij komt wanneer je hem nodig hebt – hem is geen wandeling te vermoeiend. In het hoofd van de Dolle Mens ontaardt een schijnbaar doodnormale situatie in een wirwar van krankzinnigheid. De waanzin is zijn gouden geit.

tekst: Matthias Van Laer ■ beeld: Sophie Van Reeth

Wat zodra volgt, is de *Aeneis* van een eerste schooldag. Het is een verhaal over zwemondericht aan de diepe kant van het zwembad. Het zal geboekstaafd staan als een dag vol kanunesque rancune – inter- en intracultureel, maar vooral nietsontziend genadeloos in zijn onbedoelde opzet. Bent u al ontzet? Anders gezegd is het een fecaal verhaal, vol en leeg. (Patat! Onderaan mijn kapsalon.)

Want we stonden daar gewoon die dag, mijn goede vriend en ik. Hij, gedwee – de enige goede genen die hij van zijn moeder geërfd heeft, maar dus wel goed voor vijftig procent van zijn gestel. Ik woelig als de zee, elektrisch, met in mijn aderen het Vikingbloed (u weet wel, ik ben roodharig) dat een uitdaging zocht

en per abuis aan deze universiteit beland was. Maar we stonden dus. Te wachten op een dag die Drama-Tisch zou aflopen (mét DT).

Nu, een Tisch is veel gezegd. Eigenlijk hadden hij en ik een vette portie gemakvoedsel besteld als bakje troost net voor de les. Ik at mijn kapsalon staand op – hij eet traag, dus ik was hem voor – en we begaven ons gedwee (we deden het op zijn manier) naar de cursusdienst. Nog maar net was mijn syllabus mijn syllabus, of bij klaar metabolisme sloeg de darmdonder toe. Ik moest hoognodig met onmiddellijke uitgang. Wij naar het toilet – nu op mijn manier. Al goed was er een naast de aula waar we beiden onze neofietenles moesten bijwonen.

Ik voelde aldaar de döner zich wreken op mijn darmstelsel en ik wreekte me vol harts-tocht op de döner. Ergens in mijn muzikale geheugen weergalmde de Mattheuspassie. Om de plaats delict te vrijwaren van elk mogelijk spoor greep ik automatisch met mijn rechterhand naast me. Maar ik greep mis. Dus ik greep met links. Andermaal ernaast. Dus ik keek links en dan rechts (zoals mensen die een drukke baan vol agressieve remsporen moeten oversteken, doen) en een kille paniek overspoelde mij. “Universitas”, stamelde mijn brein in de verlamming der wanhoop, dus ik greep naar de rugzak voor mijn voeten die er niet stond, want die stond gedwee naast mijn gedwee vriend in de gedwee gang, dus ik riep “NEE” (met een snik). Mijn wanhoopsnee had alle

dramatische allures van een post-coitale ja, maar alleen bleef mijn gemoed even bezwangerd als ooit. En iedereen had het door, want iedereen rook het en iedereen vertelde het. De muren vertelden het en de hele aula wist het (nog voor ik het wist, zo leek het) en de professor wist het en de rector wist het! De rector – rector, rectum, rector, rectum, rector, versum, rectum, versum. Afijn.

Jawel, ik kreeg prompt (dat uur, die minuut) een mail van onze opperdidact waarin die me leerde wat een oh-nee-catharsis is (catharsis, naar het Griekse woord voor reiniging). Hij gaf me gratis alle catharsissen van de Belgische geschiedenis mee in een handig PDF-bestand en verwachtte me de volgende dag

op zijn kantoor met een lemma over mezelf en dat zou dan in het lexicon der Nederlandse drama’s opgenomen worden. Ik stuurde terug “*fuck you, Herman, you can suck my dick*” en ik kreeg mijn universiteits-C4 volledig vrij van bijkomende kosten en papierwerk. Ik werd uitgekakt. *Gedarmspoeld*.

“Geen ajuintjes”, zei ik dan maar tegen de koning van het kapsalon. ■

De Mimosaurus

tekst en beeld: De Mimosaurus

die zijn of haar waardevolle tijd in ons wil steken. Deze vele late trainingsuren resulteren in meerdere optredens per jaar – al dan niet op sokken!

Naast improvisatietheater staat De Mimosaurus ook voor een heleboel andere dingen, iets waar onze leden over kunnen getuigen. Melissa ziet ons als “een warme, veilige en hechte groep waar iedereen welkom is en zichzelf mag zijn.” Niet alleen voor oudgedienden, maar ook voor nieuwelingen, zoals Ruben vertelt: “Toen ik mijn eerste sessie volgde bij De Mimo, had ik het in het begin nog wat moeilijk omdat veel dingen buiten mijn comfortzone lagen. Toch had ik op weg naar huis zelden zo veel energie gevoeld omdat ik op een avond zo veel leuke en open mensen had leren kennen.” Jeff vindt ons gezelschap ook “een uitgelezen kans om dicht bij Anton De Beckker te zijn.”

Welkom beste lezer. We gaan eerst even kennismaken: wij zijn De Mimosaurus. Wat, je kent ons nog niet?! Tijd om daar verandering in te brengen!

Op een onbepaalde dag in het verleden was er een aantal studenten dat graag aan improvisatietheater wilde doen. Welnu, er waren al een heleboel studentenclubs, maar geen enkele met improvisatietheater. Die kon natuurlijk niet ontbreken, dus zat er niets anders op dan er zelf eentje op te richten.

Fast forward naar 2020 en De Mimosaurus is een heleboel trouwe, en ondertussen ook ervaren, spelers rijker. Elke donderdag trainen we in Prinses 16 (boven Universitas) in een fijntjes geregisseerde chaos van acht tot tien ‘s avonds. Dit alles gebeurt onder het ervaren argus oog van een improspeler

Dus ja, beste lezer, nu ken je ons en moeten wij jou natuurlijk nog leren kennen. Wie weet ontmoeten we je wel op een van onze trainingen, dichtbij of veraf, in het publiek bij een voorstelling, of zelfs in een like op Facebook, wie zal het zeggen. We kijken er alvast naar uit om je te leren kennen! ■

Mahara

zelfontplooiing op de eerste plaats

tekst: Yassine Abdellati ■ beeld: Mahara

Mahara is een islamitisch geïnspireerde studentenvereniging die momenteel actief is aan alle Antwerpse hogescholen en natuurlijk aan de universiteit van Antwerpen. Het is wel zo dat iedereen, ongeacht geloof, origine, studie, woonplaats of wat dan ook, lid kan worden bij ons. In het Arabisch staat *Mahara* voor bekwaamheid en expertise. Ons doel is om van onze leden bekwame en integere experts te maken in het vakdom van hun studies. Hoe we dat proberen doen, leggen we kort aan je uit.

Het verschil met andere studentenclubs is dat Mahara geen TD's of cantussen organiseert maar zich meer focust op educatieve evenementen (zoals lezingen, debatten en talks) en ontspanningsactiviteiten zoals bijvoorbeeld de *Qualitea-nights*. Op zo'n happenings komen onze leden samen om te genieten van een lekkere hapjes en heerlijke Marokkaanse thee tijdens een leuke quiz. Het einde van het jaar wordt gevierd met het jaarlijkse *Mahara-iftar*. Hierbij verbreken we samen met driehonderd studenten (zowel moslims als niet-moslims) het vasten gedurende de maand ramadan.

Als ervaren studenten proberen wij ook nieuwe studenten te verwelkomen in het hoger onderwijs en een grote steun voor hen te zijn. Die eerste dag staat bij iedereen in het geheugen gegrift. Je komt terecht in een aula met honderden studenten en je ontvangt boeken bijna even zwaar als een reiskoffer. Als nieuwe eerstejaarsstudent is het altijd even zoeken op vlak van studeren en examens. Ook wij organiseren daarom elk semester avonden voor eerstejaarsstudenten om hen te helpen bij het instuderen van hun examens, en bij het vraagstuk hoe ze die vermoeiende periode het best aanvatten.

Volg ons zeker op Facebook of Instagram en blijf zo op de hoogte van onze evenementen en activiteiten. Bezoek daarnaast zeker eens onze website www.mahara.be voor meer informatie over onze werking. ■

UKA

meer dan een koor

tekst en beeld: Universitair Koor Antwerpen

Het nieuwe academiejaar gaat van start! Tijd om op zoek te gaan naar een toffe activiteit na de schooluren. Zing je graag onder de douche of neurie je soms op de fiets? Dan is het UKA misschien wel iets voor jou.

HUH? UKA?

Het Universitair Koor Antwerpen (UKA) is een koor voor en door studenten. Elk semester repeteren we wekelijks om ons voor te bereiden op een kerstconcert en een lenteconcert. Dirigent Dirk De Nef helpt ons de partituren onder de knie te krijgen en geeft ook tips rond stemvorming mee.

Ons koor bestaat uit vier stemgroepen: sopranen, altten, tenoren en bassen. Je krijgt je plek in het koor toegewezen na een korte, individuele stemtest. We repeteren op dinsdagavond van half zeven tot half tien boven Universitas.

MEER DAN REPETEREN

Buiten onze repetities organiseren we elk semester ook een repetitiweekend. Naast repeteren hebben we vrije tijd om elkaar en het koor beter te leren kennen. Daarbovenop organiseren we ook een cantus en een afscheidsbarbecue, waar sfeer en gezelligheid centraal staan.

We treden regelmatig op tijdens speciale evenementen, zoals kerstmarkten of proclamaties. Zo mochten we zelfs zingen bij Hugh Jackman in het Sportpaleis. Het UKA gaat ook soms internationaal. Om het jaar nemen we deel aan de European of de World Choir Games. Dan nemen we het op tegen koren van over de hele wereld. Vorige edities van WCG vonden plaats in Letland en Zweden, maar dit jaar is het nog specialer, want nu is het in... Vlaanderen!

GEZOCHT: NIEUW ZANGTALENT

We zijn steeds op zoek naar nieuwe zangers en zangeressen. Studeer je aan de universiteit, hogeschool of werk je aan een doctoraat? Dan hebben we zeker een plekje voor jou. Ben je afgestudeerd? Dan ben je nog welkom tot het werkjaar dat je 26 wordt.

Twijfel of je wel goed genoeg kan zingen? Geen zorgen: specifieke zang- of koorervaring is niet vereist, maar een gevoel voor muziek is zeker aanbevolen.

Euh, wa kost da? Zingen bij het UKA is gratis! We vragen geen lidgeld en partituren worden gratis voorzien. Aanwezigheid en inzet tijdens de repetities is wel belangrijk, want we werken toe naar een concert en *teamwork makes the dream work*.

My vocals bring all the boys to the yard... dat hopen we dan toch. We doen een speciale oproep aan alle mannen met een passie voor zang. Zo zijn we er zeker van dat de stemgroepen in balans zijn en we zo een prachtig concert kunnen neerzetten.

SPECIALE OPROEP

Ben je nog niet helemaal overtuigd? Alles wat je nog wil weten over het UKA vind je op onze socialemediapagina's en onze website. Ben je na het lezen van dit artikel helemaal klaar om te komen zingen bij ons? Stuur ons een berichtje op Facebook of mail naar info@universitairkoor-antwerpen.be.

KOM BIJ DWARS KOM BIJ DWARS KOM BIJ DWARS

Voordelen:

- ♦ *supereuke sfeer en tof team vol coole mensen*
- ♦ *d e a d l i n e s*
- ♦ *-goed voor je C4!*
- WIL JIJ EVEN PROFFESIONEEL WORDEN ALS ONS?
- stuur ons een mailtje naar

"Ik heb enorm veel bijgeleert sinds ik in DWARS werkzaam ben.

-Tim.

GreenOffice

studentikoze duurzaamheid

tekst: Jana Scheers ■ beeld: GreenOffice

Maak jij je zorgen om de opwarming van de aarde? Kan jij je mateloos storen aan achtergelaten peuken op straat, rondslingerend plastic en alles wat in de buurt komt van wegwerpbrol? Vind jij het belangrijk om je studententijd zo duurzaam mogelijk te beleven? Dan is GreenOffice iets voor jou!

Wie zijn we?

"GreenOffice geeft mij de kans om deel uit te maken van een dynamisch jong, groen team" - Armelle Schiltz (master Productontwikkeling)

Wij zijn GreenOffice, een studentenplatform dat duurzaamheid op de universiteit in de spotlight zet. Samen met de studenten en het personeel zetten wij ons in om onze universiteit tot een duurzame en klimaatvriendelijke omgeving te maken. GreenOffice Antwerpen staat er niet alleen voor: we zijn onderdeel van een internationaal GreenOffice-netwerk. Ideeën en gedachten worden onderling uitgewisseld en op die manier komen we nóg verder in onze missie.

Wat doen we?

"Samen proberen we onze universiteit te verduurzamen" - Ine Vaesen (master Geschiedenis)

Ons doel is om duurzaamheid hoger op de agenda te zetten en om het leven op en rond de universiteit ook duurzamer te maken. Om dat te bereiken organiseren we een enorme verscheidenheid aan activiteiten waarbij we studenten en personeelsleden aanzetten en overhalen om duurzamer te handelen.

Zo zetten wij ook onze schouders onder het groentetassen: op die manier eet je gezond, biologisch en seizoensgebonden. Voor donderdag besteld, maandag rechtstreeks geleverd door de boerin op de campus van je keuze. Korter kan de keten niet zijn! GreenOffice heeft ook een uitleendienst waar we herbruikbare bекers uitleenen aan studentenverenigingen, opdat ook uitgaan duurzamer kan.

Natuurlijk mogen we onze Klimaatweek niet vergeten (save the date: 26 tot en met 30 oktober 2020!) waarin wij een scala aan workshops en lezingen aanbieden. Ook houden wij geregeld opruimacties en dragen zo bij tot een propere campus! Wil je meer informatie over onze opkomende evenementen? Surf dan zeker naar onze site: <https://www.uantwerpen.be/nl/evenementen/greenoffice!>

Heb je zelf zin gekregen om je te engageren?

"Zelfs met een kleine groep studenten kunnen we grote verschillen maken" - Emma Leclercq (master Milieuwetenschappen)

We zijn altijd op zoek naar studenten die graag een verschil willen maken. Kom dus zeker eens naar een van onze evenementen en maak een praatje of word vrijwilliger. Stuur ons gerust een mailtje (GreenOffice@UAntwerpen.be) of bereik ons via Facebook of Instagram! 📧

GREENOFFICE

het laatste woord

tekst: Matthias Van Laer ■ beeld: Sophie Van Reeth

neofiet

Je zal het maar voorhebben: het ligt op het puntje van je tong en toch kan je er niet opkomen. Dat ene woord ontglipt je keer op keer. Ook dit jaar schiet *dwars* alle schlemielen in zulke navrante situaties onverdroten te hulp. Maandelijks laten we ons licht schijnen op een woord waar de meest vreemde betekenis, de meest rocamboleske herkomst of de grappigste verhalen achter schuilgaan. Deze editie het begrip ‘neofiet’.

Keer om voordat je verder leest en ontvlucht gauw de visuele trauma’s, nog voor ik ze beschrijf, want we moeten even terug in de tijd naar een moment waarover niemand graag fantaseert. Zo ongeveer twee decennia terug (voor de meesten van jullie), was het storm op zee in de slaapkamer van jullie ouders. Ja, het spijt me nu al. Maar als de maag nog meewil, luister dan nog even verder. Toen, op dat eigenste moment van de verwekking, was jij een neofiet, naar het Griekse *neophutos*. Neo betekent natuurlijk ‘nieuw’, *phutos* ‘beplant’ en bij uitbreiding ‘verwekt’.

Wij volgen even de hartstochtelijke weg van de verwekker – zo ook van de verwekte – en zullen daarvoor nog wat dieper graven in de baarmoederslijmvliesen die de neofiet omzwachtelen. Velen van jullie zijn allicht gedoopt met het water van de Heilige Geest. Welnu, nadat de Griekse godenwereld de scepter doorgaf aan het Romeinse pantheon – laat de ironie duidelijk zijn – en nadat het heidendom het op zijn beurt moest afleggen tegen de christenen, werd het allereerste

sacrament des mensen deel van de geboorte: men was nu pas volledig verwekt na het baptisterium. Neofiet was men als pas gedoopte, maar ook als pas bekeerde en pas gewijde priester.

Wie echt geïnteresseerd is in zaad en vruchten, volgt me nog even verder mee de geschiedenis in. Ditmaal heb ik het over wereldlijke biologische avonturen en niet zozeer over de vleselijke, want neofieten zijn ook inwoners van het plantenrijk. Let wel op voor de gevaarlijke ondertoon van het botanische betoog. In tegenstelling tot een archeofyt, een plant die in onze streek grofweg voor de ontdekkingsreizen van Columbus ingeburgerd werd, kwamen de neofieten pas na 1500. De simpele korenbloem, ergens tussen parelblauw en kobalt in, is zo’n archeofyt die hier ‘altijd al geweest is’. De veenbes daarentegen – in geperste vorm goed tegen bepaalde pijnen, als ik de geruchten moet geloven – kwam aanspoelen vanuit Noord-Amerika omstreeks 1850, hoewel het schijnbaar een inheemse heideplant is.

Als je hier nog bent, is dat nog steeds als neofiet, want ik heb je zopas ingewijd in het kennen van jezelf. Tegelijkertijd heb ik je *ontfiet*, of help ik je *ontfieten*. Neofiet zijn we allemaal willens nillens wel een keer geweest, hetzij in een van de voorgaande betekenissen, hetzij in de betekenis die het woord in zijn moderne jasje draagt: een nieuwkomer, een groentje. ■

De golf breekt het semesteriële krijzen

van hoogvliegers en pedante pelikanen

ze panikeerden vooreerst als kind

elke windvlaag de vlucht vooruit

Maar nu, dit laat september

brullen ze twijfelachtig weg

op doofgestormde stranden

Ontkom niet aan de stortvloed ongewervelden

kinderlijke ambities en gewassen verschilligheid

Ze vieren hoogtij in onze zandkastelen

maar stranden bij bewolkt weer

voel schuim, tussen de tenen

wandel over de ontblote dijken

gebouwd uit drenkelingen

Maar agendeert algoed het leer

vervang zelf je verrekte veters

met hun onverhoopte knopen uitgerokken

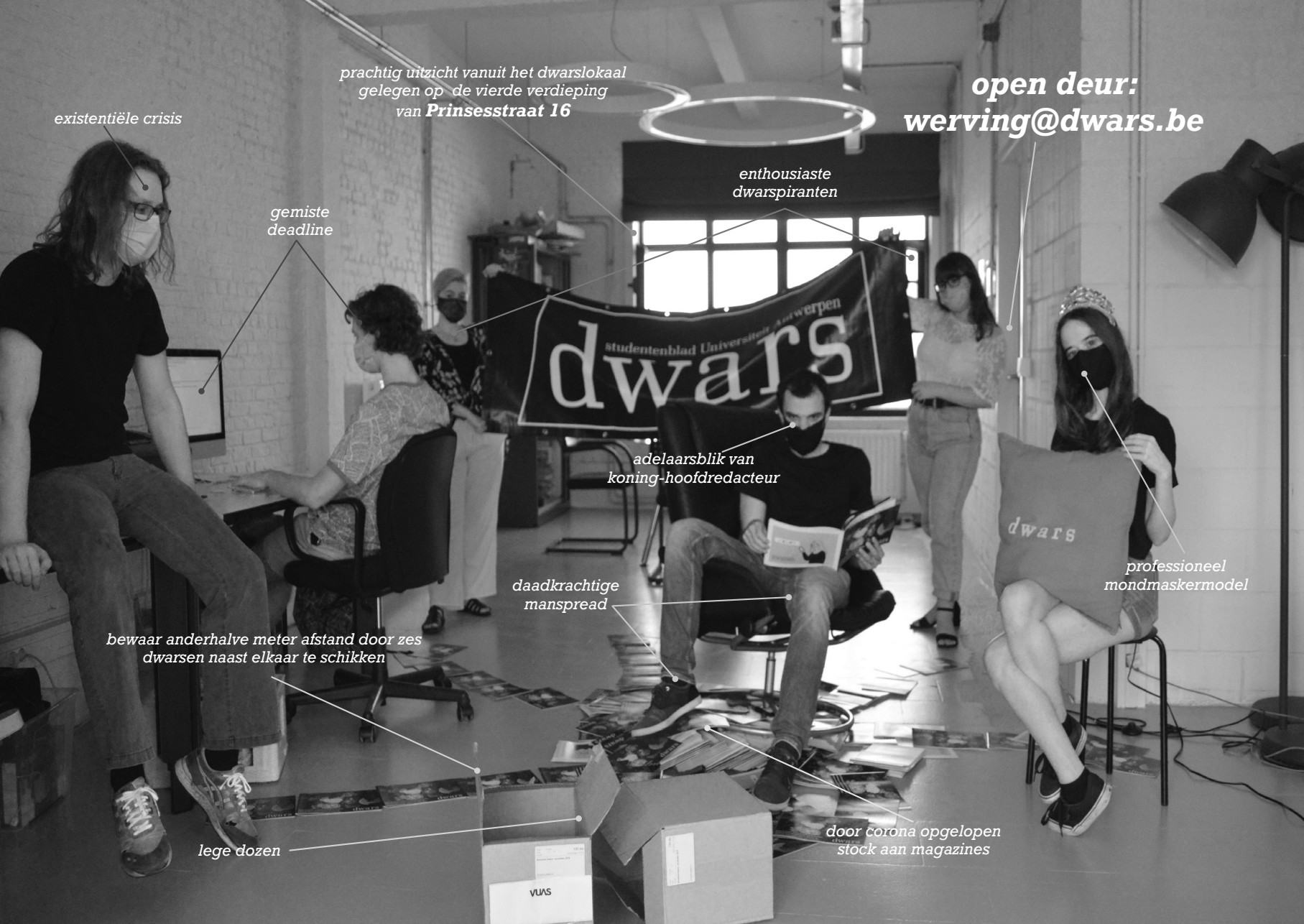
functioneel instrument van sterke schoenen

Schoorvoetend verblijven we,

diplomatisch zoals waterpas

ondertekenden van nat papier

existentiële crisis

prachtig uitzicht vanuit het dwarslokaal
gelegen op de vierde verdieping
van **Prinsesstraat 16**

open deur:
werving@dwars.be

gemiste
deadline

enthousiaste
dwarspiranten

adelaarsblik van
koning-hoofredacteur

daadkrachtige
manspread

bewaar anderhalve meter afstand door zes
dwarsen naast elkaar te schikken

professioneel
mondmaskermodel

lege dozen

door corona opgelopen
stock aan magazines